

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 27. september 2007
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2007-12175-23
Sagsbeh.: hbr

Besvarelse af spørgsmål nr. 5 (Alm. del – B 142), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 24. maj 2007

Spørgsmål 5:

"Er ministeren enig i, at EU's regler om serviceydelse frie bevægelighed åbner mulighed for, at transseksuelle kan tage til et andet EU-land og få foretaget og betalt en kønsskifteoperation?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at lægelige ydelser, der ydes mod vederlag, herunder sygehusydelser, er tjenesteydelser i EF-traktatens forstand. EF-traktatens bestemmelser om tjenesteydelse frie bevægelighed finder derfor anvendelse, hvis en person rejser til et andet medlemsland og modtager sygehusbehandling mod vederlag.

EF-traktatens bestemmelser om tjenesteydelse frie bevægelighed begrænser ikke den enkelte medlemsstats kompetence til at udforme landets sociale sikringsordning og fastsætte betingelserne for ydelser på området for social sikring. EF-traktatens bestemmelser om tjenesteydelse frie bevægelighed indebærer derfor, at medlemslandene kun er forpligtede til at dække udgifterne til sygehusydelser i andre medlemslande, i det omfang hjemlandets sikringsordninger dækker den pågældende ydelse. Hensynet til de sociale sikringsordningers økonomi og planlægning medfører desuden, at en medlemsstat kan gøre adgangen til at få dækket udgifter til en sygehusydelse i et andet EU-land, som er dækket af hjemlandets sikringsordning, betinget af en forhåndstilladelse. EF-Domstolen har i den forbindelse fastlagt, at den kompetente myndighed i en patients sikringsstat ikke kan afslå at give en patient forhåndstilladelse til behandling i udlandet ved ventetid på behandlingen i hjemlandet, hvis ventetiden overskrider en rimelig frist og således ikke kan ydes rettidigt. Om ventetiden er rimelig skal ifølge EF-Domstolens praksis vurderes på baggrund af patientens sygdomstilstand, baggrunden for og den forventede udvikling af sygdommen, omfanget af patientens smerter og/eller arten af patientens handicap.

Kastration, herunder med henblik på kønsskifte, kræver Sundhedsstyrelsens tilladelse, jf. § 5 i bekendtgørelse nr. 14 af 10. januar 2006. Udgifterne til kastration afholdes af statskassen, jf. sundhedslovens § 246.

Kastration, herunder med henblik på kønsskifte, er således efter dansk lovgivning kun omfattet af den "sikringsordning", som er fastsat i sundhedslovens § 246, hvis Sundhedsstyrelsen har givet tilladelse til kastrationen. En

person, der ikke har fået tilladelse til kastration med henblik på kønsskifte, vil derfor ikke efter EF-traktatens bestemmelser om tjenesteydelseernes frie bevægelighed af staten kunne få dækket udgifterne til kastration foretaget i et andet EU-land.

EF-traktatens bestemmelser om tjenesteydelseernes frie bevægelighed indebærer derimod principielt, at en person, der har fået tilladelse til kastration med henblik på kønsskifte, efter en konkret vurdering vil kunne have ret til at få dækket udgifterne til at få foretaget kastration i udlandet. Det forudsætter dog, at ventetiden på at få foretaget indgrebet – fra det tidspunkt, hvor Sundhedsstyrelsen meddeler tilladelse – overstiger, hvad der efter en konkret vurdering må anses for rimeligt.